

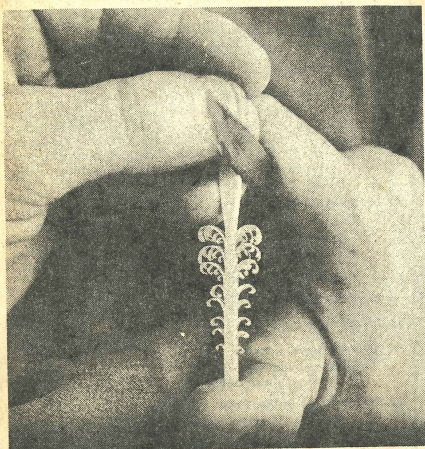
När Ni skall annonsera
ring 260 00 och begär
SMÅLANDSPOSTENS
TELEFONANNONSER

SMÅLANDSPOSTEN

Torsdagen den 14 juli 1977

När Ni skall annonsera
ring 260 00 och begär
SMÅLANDSPOSTENS
TELEFONANNONSER

Kniven skär som smör in i alen.

Verner arbetar i sin lilla verkstad med att skära ut de större träsakerna.

Med noggrannhet och exakthet kommer de olika sakerna till.

Det är Verner som gör Urshults-ljusstaken

I en liten stuga i Hensmåla sitter Verner Ohlin 46 år och gör små prydnadsräskaker. Med gamla verktyg och på ett hantverksmässigt sätt växer de små tingen fram ur trä. Verner som sysslat med detta i 25 år, har fått sina alster utställda både på Nationalmuseet i Stockholm och i New York. Spåstjärnan, eller spindelväven som Verner själv vill kalla den, hänger hos så prominenta personer som kungen och utrikesminister Karin Söder.

Men detta är främmande från den värld Verner lever i. Bland djur och natur finner Verner inspirationen till sina små verk.

– Utan denna miljö skulle jag inte kunna göra träsakerna. Det är både tålmodskrävande och petjobb att göra en spångran, säger Verner.

Och nog förstår man honom, med sedvanlig skicklighet skär han i alen som om det vore smör. Och den där lilla biten snurrar kring sig själv som om det var den naturligaste sak i världen. Det tycker man tills man försö-

ker själv och sitter med två styck bitar i handen, av det som skulle bli en spångran.

Det var 1950 som Verner tillfrågades av Hemsjöden i Växjö, om han kunde göra den populära Urshults-ljusstaken i trä. Denna ljusstake hade träslöjdaren Alfred Svensson, Rösåla, gjort. Han hade nu blivit gammal och orkade inte göra dessa i samma utsträckning som efterfrågan.

Verner tog sig an uppgiften och började med ljusstaken. Senare kom han dock med flera egna kompositioner. Bland dessa finns spånstjärnan, spångranen och olika ljusstakar.

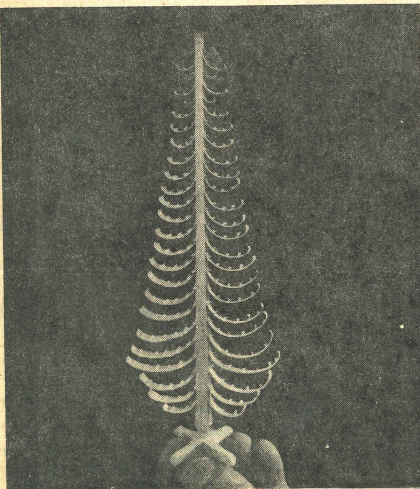
Mångsysslände Verner tecknar också. Runt om i stugan hänger olika kyrkor som han tecknat från bilder. Dessutom skriver han ner de tankar som kommer över honom ibland. Verser eller dikter som Verner kallar dom har stor betydelse för honom. Här kommer ett stycke som handlar om havrens mögnad under sensommartid.

HAVREN LJUSNAR
Havren den ljusnar
i sensommardagar
Östan för dofter
ur blommande dagar
Solen den lyser
med värmande strålar
Borta på renen
små blålockor prälar.

Havren på åkern
nu vajar i vinden
Östan den friskar
med brådska som hinden
Lustigt den leker
och vipporna gunga
De är ej gröna
men börjar bli tunga.

Havren på åkern
den gulnar i solen
Men gräset grönskar
dock ännu i bolen
Löven på träden
Är skinande gröna
Fast havren ljusnar
rår sommaren sköna.

Text och foto:
STEFAN GUSTAVSSON

Resultatet, ännu en spångran har kommit till.